

Dilemă

Tamara Tomiris Gorincioi

Dilemă

Timpul nu există, ne scurgem fără timp,
Suntem un boț de lut cu un angelic chip.
Ceasornicul ne numără secunde în van,
Suntem pulbere de astre tivită pe cadran.

Plutesc în timp etern, prezent și uniform,
Am fost și zeie, și vestală, și astăzi sunt om.
Nimic nu mai rămâne din tot ce ne dorim,
Rămâne doar lumina lacrimii din ce iubim.

Suntem atomi și fulger, o ecuație cosmică,
Și suferim în van într-o eră cosmologică.
Nimic nu e stabil, nici iarnă și nici vară,
Mereu ne regăsim cuprinși de primăvară.

Un algoritm de vise mi-e viața-n visul meu
Plongez în puragatoriu spre Dumnezeuul meu.
Nimeni nu-mi răspunde ce este timpul fără timp,
Mereu mă rispec în integrame, castele de nisip.

Dă-mi Doamne dezlegare să știu cine sunt,
În infinitul care nu are un sfârșit și un început.